

fästa Kongl. Danska Regeringens uppmärksamhet på den olofliga införsel i allmänhet, men synnerligen af spritvaror, som från Danmark till Sverige eger rum, samt, till hämmande deraf, söka utverka sådana förändringar i Danmarks lagstiftning och administrativa anordningar, att den olofliga varuförseln derigenom motverkas, eller åtminstone icke vidare uppmuntras eller understödjdes.

Stockholm den 26 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

C. J. Oscar Alströmer.

N:o 7.

Ank. till Riksd. Kansli d. 26 Febr. 1869, kl. 6 e. m.

Betänkande, i anledning af inom Första Kammaren väckt motion om särskild beskattning af tobak.

Inom Första Kammaren har Friherre *Carl Raab* (motion N:o 29), i sammanhang med andra antydda sätt att bereda statsverket ökade inkomster, äfven föreslagit "förhöjd indirekt beskattning" å tobak och i sådant afseende beräknat afgiften å cigarrer till 2 öre, för stycket, ehvad beskattningen skedde styckevis eller på annat sätt, å kardustobak "efter graderad skala" till 1 R:dr, å rull- och presstobak till 50 öre och å snus, jemväl "efter graderad skala", till i medeltal 50 öre, allt per skålpund. Motionären har till grund för så väl dessa som öfriga i motionen framställda beskattningsförslag anført att "större tillgångar äro och blifva nödiga i vårt statshushållningssätt, och i öfrigt för

våra fortgående jernvägsbyggnader behöfliga“; samt att dessa tillgångar lämpligast böra, enligt det hos oss antagna “frihandels-systemets erkända grundprinciper vinnas genom beskattning af lyx och öfverflöd“. — Huru dessa föreslagna nya afgifter borde uttagas och kontrolleras, om de skulle läggas på tillverkningen eller försäljningen af varan och dylikt, har motionären icke ens antydtt, än mindre på något sätt utredt, men väl deremot uppställt den beräkning, att, om den årliga tillverkningen af cigarrer antoges till 68,500,000 stycken, så skulle en afgift af 2 öre per stycket gifva en inkomst af 1,370,000 R:dr; vidare skulle tillverkningen af kardustobak, antagen till 497,000 skålpund, efter en afgift af 1 R:dr, lemna 497,000 R:dr, den af rull- och presstobak, 1,382,000 skålpund, efter 50 öre, gifva 691,000 R:dr och slutligen snus, för hvilken någon kvantitet icke är uppgifven, men en afgift i medeltal af 50 öre för skålpundet, lemna 1,230,254 R:dr, eller samtliga de olika afgifterna å tobak tillsammans 3,788,254 R:dr i årlig inkomst till statsverket.

Utskottet känner icke, hvarifrån motionären hemtat de uppgifter angående tobakstillverkningens kvantitet, som utgöra grunden för beräkningen af inkomsten, men finner anmärkningsvärdt, att de för artiklarne kardus- samt press- och rulltobak i motionen upptagna tillverkningskvantiteter i skålpund väl nog öfverensstämma med de i Kommers-kollegii berättelser om rikets fabriker och manufaktururer för år 1866 beräknade tillverkningsvärden i R:dr å samma artiklar, men deremot alldeles icke öfverensstämma med de i samma berättelser lemnade uppgifter om tillverkningskvantiteten. — I afseende å ofvannämnda beräknade höga inkomst, får Utskottet derjemte anmärka, att den sannolikt måste mycket reduceras, då dels tobaksförbrukningen, under tryck af en i förhållande till varans värde så hög beskattning, otvifvelaktigt skulle ej obetydligt aftaga, dels äfven skattens uppbärande skulle medföra en mängd kostnader.

Dernäst anser sig Utskottet äfven böra erinra, huruledes Bevillnings-Utskottet vid 1867 års riksdag, i anledning af då framställt förslag om särskild beskattning på försäljningen af tobak, förklarade sig anse tobak vara i allmänhet och i viss mån äfven företrädesvis lämpligt föremål för beskattning, enär denna varas vidsträckta förbrukning gjorde den ur synpunkten af förmåga att bereda statsverket inkomster särdeles beskattningsbar, på samma gång icke någon dess egenskap af egentlig nödvändighetsvara dervid föranledde särskilda betänkligheter. Men å andra sidan ansåg Utskottet, att just denna varans vidsträckta och allmänna förbrukning gjorde nödigt att med största försigtighet och endast på grund af särdeles tvingande finansiella skäl underkasta densamma någon särskild beskattning, emedan hvarje sådan, huru den än måtte upptagas, alltid måste förutsätta en mängd reglementariska föreskrifter och fiskaliska kontroller på handeln, hvilka Svenska nationen, sedan länge från dem

dem i allmänhet befriad, sannolikt ytterst ogerna skulle underkasta sig. Då Utskottet vidare fann sig icke ega anledning antaga att dylika tvingande finansiella skäl voro för handen och Kongl. Maj:t i Sin Proposition om statsverkets tillstånd och behof icke heller äskat nya skattebidrag, afstyrkte Utskottet motionen, hvilket afstyrkande äfven vann Kamrarnes godkännande.

Utskottet, som fullkomligt delar dessa af Bevillnings-Utskottet i frågan förut uttalade åsigt, så väl angående tobaksförbrukningens lämplighet till beskattning, om nemligen konsumtionsskatter i allmänhet anses böra anlitas, som äfven i afseende å svårigheterna för och olägenheterna vid denna beskattnings praktiska tillämpning, finner sig äfven nu böra så mycket mindre tillstyrka det föreliggande förslaget, som, så vidt Utskottet redan nu, innan statsregleringen hunnit afslutas, förmår bedöma, de finansiella förhållandena icke synas älägga Utskottet den alltid tunga pligten att uppsöka nya beskattningskällor eller uppfinna nya beskattningsformer. Det ligger nemligen för öppen dag, att, huru lyckligt dessa än i öfrigt må vara funna, måste dock alltid de nya eller förhöjda afgifterna uttagas af det nationela arbetets besparingar och sålunda förringa nationens förmåga af produktiv utveckling, hvilket synes Utskottet vara i allmänhet och särdeles under nuvarande tryckta ekonomiska förhållanden önskligt att, så vidt möjligt, kunna undvika. Då dertill kommer att motionären, såsom ofvan är antydt, icke lemnat någon slags utredning, huru de föreslagna afgifterna skulle uppbäras och kontrolleras, finner sig Utskottet böra hemställa:

att Friherre Carl Raabs motion (N:o 29) i här omförmälda hänseende icke må till någon åtgärd föranleda.

Stockholm den 26 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

C. J. Oscar Alströmer.